

РЕЗЮМЕТА НА НАУЧНИТЕ ТРУДОВЕ

на д-р СТОЯН ИВАНОВ ПАВЛОВ д.м.

представени за участие в конкурс за заемане на академична длъжност „Доцент“ в област на висшето образование 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление

7.1. Медицина, специалност „Дерматология и венерология“, катедра „Инфекциозни болести, паразитология и дерматовенерология“, УС по дерматовенерология, факултет “Медицина”

Медицински университет - Варна

Clayton, T., S. Clark, J. Britton, S. Pavlov, S. Radev. A comparative study of the Children's Dermatology Life Quality Index (CDLQI) in paediatric dermatology clinics in the UK and Bulgaria. // *Journal of the European Academy of Dermatology and Venereology (JEADV)*, 21, 2007, № 10, 1436-1437. ISSN:

Епидемиологичните закономерности и социалната значимост на болестите, предавани по полов път, налагат комплексни лечебно-профилактични мерки, особено при болните от сифилис. Пациентите с луес са потенциално рискова група за инфектиране и с HIV- вирус. Оценявайки актуалността на проблема си поставихме за цел, да проучим информираността на болните от сифилис, относно СПИН, личното им отношение към носителите на HIV- вируса и възможностите за предпазване от заразяване. Чрез пряка анонимна анкета са интервюирани 55 новооткрити болни от сифилис, приети за лечение в Клиниката по Кожни и венерически болести във Варна за периода януари- април 1997г. Анализът на резултатите показва, че нито един от болните със сифилис не е дал пълен и правилен отговор за СПИН. Данните показват, че не се познават рисковите групи от населението, които в най-голяма степен са застрашени от заразяване с HIV- вируса. Не се страхуват от заразяване със СПИН- 42,3% от болните с луес. Особена тревога буди фактът, че въпреки заявената готовност от 91,3% от пациентите, да предпазват партньорите си от венерическо заболяване, само 11,8% ползват кондом при контакт с нов партньор, а едва 3,8% го използват постоянно. Болните от луес предпочитат индивидуалното събеседване с лекар, но реално получават информация за СПИН от популярни медийни средства.

Abstract

The increased number of syphilis patients in recent years causes an interest in their information on other sexually transmitted diseases, especially AIDS. The awareness concerning AIDS has been studied in 55 syphilis patients, using direct anonymous inquiry. The results show that none of the syphilis patients has given a full and correct answer on the cause, the infection pathways and the possibilities for protection. It is stated that the preferable forms of health education are: individual discussion with a doctor (67.3%),

discussion in groups (18.2%) and video films (14.5%). For information sources the syphilis patients prefer mainly the media.

Key words: *syphilis, AIDS information, inquiry*

Ivanova, I., I. Kotzev, M. Atanassova, D. Gancheva, S. Pavlov, I. Krasnaliev, D. Konstantinova. Wilson's disease in association with anetoderma. // *Clinical Journal of Gastroenterology*, 8, 2015, № 1, 52-56. ISSN: 1865-7257

Болестта на Уилсън е автозомно рецесивно заболяване на обмяната на микроелемента мед „Cu“, засягащо чернодробната функция и нервно-психическото развитие. Анетодермията е рядка, доброкачествена дерматоза, с огнищно увреждане на еластичните влакна, често е свързвана с лечение с D- пенициламин.

Abstract

Background: Wilson's disease is an autosomal recessive disorder of copper homeostasis with predominantly hepatic and neuropsychiatric involvement. Anetoderma is a rare benign condition with focal damage of dermal elastic tissue. Previous reports describe this skin disorder in association with prolonged D-Penicillamine therapy.

Case presentation: A 26-year-old male was referred for evaluation of asymptomatic elevation of aminotransferase levels. Investigations showed negative markers for chronic viral and autoimmune hepatitis, low ceruloplasmin level and increased copper urinary excretion. Liver biopsy revealed chronic hepatitis with moderate activity and severe bridging fibrosis. Mutation analysis found compound heterozygote genotype and supported a diagnosis of Wilson's disease. At time of primary physical exam skin lesions were also observed, consisted of numerous white to pale papules less than 7-8 mm in diameter with central protrusion, located at the upper part of the body. Primary anetoderma was established based on presentation and skin biopsy findings. Therapy with D-Penicillamine at daily dose 1500 mg was started and during 12-month follow-up aminotransferase decreased to normal and skin lesions remained unchanged.

Conclusion: In our opinion the case is a first reported association between Wilson's disease and primary anetoderma. The possible mechanism behind this relationship was discussed.

Key words: *Hepatolenticular Degeneration; Anetoderma; Copper; Penicillamine*

Pavlov, S., I. Ivanova, Hr. Popov, M. Tzaneva, P. Ghenev. A rare comorbidity: dermatitis herpetiformis and sarcoidosis. // *Serbian Journal of Dermatology and Venereology*, 8, 2016, № 3, 171-176. ISSN: 2406-0631

Описва се жена на 54г. с клинично манифестирана системна саркоидоза със засягане на черния дроб и кожата, както и с данни за глютенена ентеропатия и болест на Дюринг. Болестна на Дюринг и ентеропатията предшестват клиничните прояви на саркоидозата с около 20 години.

Abstract

Background

Sarcoidosis is an enigmatic, multisystem granulomatous disease with unknown etiology and wide range of clinical presentations.

Case report

A 54-year-old female was presented with facial rash: polymorph, rounded, infiltrated erythema macules of 1-3 cm size disseminated to several areas of the face. The past medical was consistent with Dermatitis herpetiformis and persistent intrahepatic cholestasis. Laboratory findings suggested coeliac disease (strong positivity of IgA anti-tissue transglutaminase antibodies) but upper endoscopy was not done for confirmation. Skin biopsy revealed noncaseating epithelioid-cell granulomas and negative direct immunofluorescence for IgA depositions in the dermis. Sarcoidosis with cutaneous and hepatic involvement was established on the basis of compatible clinical findings and supportive histology. Period between manifestation of Duhring disease and skin manifestation of sarcoidosis was 20 years.

Conclusion

Our clinical case supports the thesis for common immune pathogenic factors in gluten-sensitive diseases and sarcoidosis. The simultaneous occurrence of coeliac disease and sarcoidosis is rare, but should not be under-recognized.

Key words: *Duhring disease, sarcoidosis, gluten enteropathy*

Друмева, П., Б. Юстиниянова, Ст. Рачева, **Ст. Павлов**. За информираността на болни от сифилис относно СПИН. // *Годишен сборник (Научни трудове). ИМАБ*, 3, 1997, 177-178. ISSN: 1310-7232

Епидемиологичните закономерности и социалната значимост на болестите, предавани по полов път, налагат комплексни лечебно-профилактични мерки, особено при болните от сифилис. Пациентите с луес са потенциално рискова група за инфектиране и с HIV- вирус. Оценявайки актуалността на проблема си поставихме за цел, да проучим информираността на болните от сифилис, относно СПИН, личното им отношение към носителите на HIV- вируса и възможностите за предпазване от заразяване. Чрез пряка анонимна анкета са интервюирани 55 новооткрити болни от сифилис, приети за лечение в Клиниката по Кожни и венерически болести във Варна за периода януари- април 1997г. Анализът на резултатите показва, че нито един от болните със сифилис не е дал пълен и правилен отговор за СПИН. Данните показват, че не се познават рисковите групи от населението, които в най-голяма степен са застрашени от заразяване с HIV- вируса. Не се страхуват от заразяване със СПИН- 42,3% от болните с луес. Особена тревога буди фактът, че въпреки заявената готовност от 91,3% от пациентите, да предпазват партньорите си от венерическо заболяване, само 11,8% ползват кондом при контакт с нов партньор, а едва 3,8% го използват постоянно. Болните от луес

предпочитат индивидуалното събеседване с лекар, но реално получават информация за СПИН от популярни медийни средства.

Abstract

The increased number of syphilis patients in recent years causes an interest in their information on other sexually transmitted diseases, especially AIDS. The awareness concerning AIDS has been studied in 55 syphilis patients, using direct anonymous inquiry. The results show that none of the syphilis patients has given a full and correct answer on the cause, the infection pathways and the possibilities for protection. It is stated that the preferable forms of health education are: individual discussion with a doctor (67.3%), discussion in groups (18.2%) and video films (14.5%). For information sources the syphilis patients prefer mainly the media.

Key words: *syphilis, AIDS information, inquiry*

Penev, Z., S. Pavlov, F. Georgieva. Onychomycoses of low extremities in patients with different dermatoses. // *Scripta Scientifica Medica*, 31, 1999, 131-134. ISSN: 0582-3250

Онихомикозите са често срещани и трудни за лечение гъбични инфекции на ноктите, които напредват постепенно и водят до разрушаване на нокътната плочка и нокътното легло. Развитието им се улеснява от редица фактори, като възраст, пол, професионална среда, микоза на ходилата, прием на имunosупресори, а заболявания като захарен диабет, безитас, псориазис, периферна съдова недостатъчност придружават онихомикозите. Проследени са 305 болни от кожни заболявания, преминали през Катедрата по кожни и венерически болести на Медицинския университет- Варна през период от 6 месеца (април-септември 1998г.). Като цяло, онихомикози на долните крайници са открити с бактериоскопично изследване при 13,1% от болните, лекувани в клиниката с различни дерматози. Най-често засегнати са били пациентите в групите с хронична венозна недостатъчност(лимфедем) 33,3%, с автоимунни заболявания (подложени на цитостатична и имunosупресивна терапия) 33,3%, псориазис 29,6%, еризипел 16,9%. Получените данни дават основание, онихомикозите, да се считат като предиспозиращи фактори, за възникването на някои дерматози, а смутената имунна защита е предразполагащ фактор за развитието им.

Abstract

Our study involved 305 patients with skin diseases hospitalized in the Department of Dermatology and Venereology, Medical University of Varna, for a 6-month period (April-September, 1998). In 40 (13,1 %) of them onychomycoses of toe nails (1-10) nails as attendant disease were established. The group included patients aged 45 to 73 years; 22 males and 18 females. Diagnosis of dermatophyte nail invasion was proved by the isolation and identification of the fungi from the affected nails. Onychomycoses accompanied several skin diseases such as erysipelas - 9, psoriasis vulgaris - 8, chronic venous insufficiency of lower extremities - 5, skin diseases with autoimmune genesis and prolonged immune suppressive therapy - 5, and other -13. That gave us a reason to

consider onychomycoses as predisposition factors in some dermatoses but in patients with decreased immune defence as predisposition factors for the appearance of the disease.

Pavlov, St., F. Georgieva, Zl. Penev. Erythrodermia psoriatica induced by captopril – Case Reports. // 7th National Congress of Dermatology and Venereology with International Participation. Sofia, 2000. pp 32-33. ISBN 954-9635-03-1

Авторите описват пациент на 48 години с дългогодишна анамнеза за псориазис вулгарис и с многократни пролежавания по този повод в Кожна клиника, гр. Варна. След прием на Captopril повод на артериална хипертония, пациентът развива еритродермия, на фона на фебрилитет и общо неразположение. Параклиничните изследвания и резултатите от хистопатологичното изследване потвърждават псориазиатичния произход на еритродермията. След прекратяване на приема на Captopril и включването на 25мг метотрексат седмично, състоянието на пациента значително се подобрява. В литературата са изброени редица медикаменти, наред с класическите (бета блокери, антималярии, литиеви препарати и НСПВС), които могат да утежнят, или да отключат псориазиатична болест. Направеното съобщение е поредното, за антихипертензивен медикамент от групата на АСЕ инхибиторите, повлияващ негативно върху хода на заболяването.

Abstract

Described is a patient suffering of psoriasis vulgaris, 48 years old, treated numerous times in the clinic for the past 20 years. After inclusion of captopril 75mg/24h, in the anti-hypertension therapy the condition has worsened sharply. The eruption disseminated from elbows to knees, to the whole body. General condition has worsened, febrility 38,5C, itching and burning on the skin on the chest and abdomen. Clinical symptomology, histopathological examination, laboratory data lead us to the conclusion for diagnosis erythrodermia psoriatica.

Treatment: stop the administration of captopril and applied methotrexate according to schematic 25mg weekly with good results.

Key words: *erythrodermia psoriatica, captopril*

Cherkezova, R., S. Racheva, A. Topliyska, S. Pavlov, Z. Zlatev. Toxicological patterns of multicomponent polymer systems. // *Scripta scientifica medica*, 34, 2002, 37-40. ISSN: 0582-3250

Развитието на нови полимерни системи от термоактивни пластмаси е от особено значение в производството на зъбни импланти, ставни протези, позитивни дентални отпечатащи, ортопедични шини, ортопедични стелки и отливки. Разработването и практическото внедряване на подобни високотехнологични продукти изисква тясно сътрудничество между химици, токсиколози и дерматолози с опит в алергологичното тестване. Изследвани са предполагаемите иритативни и алергогенни качества на новосинтезирани мултикомпонентни полимерни

съединения, с епикутанно тестване върху доброволци(съответно 20 и 35 на брой). Тестовите са предшествани от опити изключване на остра орална токсичност върху животни(плъхове), осъществени в първата фаза на проучването, със съдействието на квалифицирани в лабораторните проучвания токсиколози.

Abstract

Development of new polymer systems (PS) based on thermo-active resins is important not only from a chemical viewpoint but also because of the opportunity for programmable changing their properties and subsequent application in clinical practice. Some chemical features of a new composition for a multicomponent polymer system (MPS) based on hydrophilized unsaturated polyester resin (HUPR) are presented. Strength parameters of several resins of different compositions are examined. The analysis of the acute oral toxicity of these resins in white Wistar rats proves that they are low toxic. These PS do not demonstrate any harmful effects on human skin after the predicting irritation and sensitization tests using epicutaneous samples. Their main advantages include preliminary water-solubility and capacity to incorporate water, good dilution into water and resin water dispersions' porosity, low relative mass, high strength indices, improved ecological features, thin-folding capacity' good relief impressions in combination with high adhesion ability towards wet surfaces. A wide MPS usage in the manufacture of orthopedic plaster dressings, prostheses, splints, insoles, positive-sample dental imprints, and casts is recommended'.

Key words: *hydrophilized unsaturated polyester resin, chemical composition, physico-chemical properties, skin toxicology*

Drumeva, P., S. Pavlov, N. Deleva. Therapeutic effect of Milgamma N in symptomatic neuralgia in the course and after Herpes zoster ganglionitis. // *Scripta scientifica medica*, 34, 2002, 87-89. ISSN: 0582-3250

Херпес зостер е дерматовируса, който може да засегне всяка една възраст. Обикновено при пациентите над 60г., протича с изявен невралгичен синдром, който предхожда, съпровожда и продължава различно дълго време, след преминаването на локализирания дерматомно, групиран папуловезикулозен обрив. Приемът на витамини от група В благоприятства възстановяването на сетивните нерви, които се засягат целево от варицела-зостер вируса, предизвикващ болевия синдром. Препаратът Milgamma N капсули съдържа Бенфотиамин 40mg (мастноразтворим дериват на витамин B1), Пиридоксинов хидрохлорид 90mg (витамин B6) и Цианкобаламин (витамин B12) 250 µg меки капсули. Авторите проследяват в динамика развитието на кожната симптоматика и болевия синдром при 15 болни с херпес зостер, приемащи Milgamma N капсули по схема, през първата седмица 3 пъти по 2 капсули, а следващите три седмици от лечебния протокол 3 пъти дневно по 1 капсула. В рамките на един месец, както кожната, така и неврологичната симптоматика претърпя обратно развитие при 86,7% от болните на фона на прием на Milgamma N капсули, по описаната схема. В случаите на протрахирано протичане на

заболяването, приемът на Milgamma N капсули може да продължи повече от четири седмици.

Abstract

Herpes zoster is a dermatovirosis that occurs at different age. However, with the patients aged over 60 years it presents with a painful syndrome preceded, accompanied or lasting up to one year after fading away of the eruptions. Intake of B-group vitamins favourably influences on the restoration of sensory nerves being mainly affected and causing the protracted painful syndrome. Milgamma N preparation in the shape of capsules is a combination of 40mg of vit. B1, of 90mg of vit. B6, and of 250 mcg of vit.B12 and ensures an optimal intestinal resorption.

The authors followed-up dynamically the therapeutic effect of Milgamma N in capsules on the development of skin lesions and painful syndrome in 15 patients (7 males and 8 females) with herpes zoster. The duration of the therapy was 4 weeks long. The following protocol was made use of: week one - two capsules three times daily and weeks two through four - three times one capsule daily. The dermatologic and neurologic status as well as the subjective evaluation of the therapeutic effect was monitored in all the patients. There was a complete an almost complete remission in 13 patients (86,7% of the cases) after one-month treatment. The skin lesions underwent an involution during a period of 10-17 days. The one-month schedule for treatment of herpes zoster with Milgamma N proved to be effective in a moderate degree of a painful syndrome and most common localization of the eruptions.

Key words: *herpes zoster, Milgamma N*

Pavlov, S., M. Slavova. Side effects and prognosis with the treatment of pemphigus vulgaris.
// *Scripta scientifica medica*, 34, 2002, 85-86. ISSN: 0582-3250

Пемфигус вулгарис е автоимунна булозна дерматоза, засягаща от 0,1 до 0,5%000 от популацията. До голяма степен прогнозата на заболяването се определя от проявените по време на продължителната имunosупресивна терапия странични ефекти от лечението, респективно от тяхното компенсиране. Проучването обхваща десет годишен период, от 1990 до 2000г., по време на който в клиниката по Кожни и венерически заболявания на МБАЛ „Св.Марина“ – Варна са лекувани 52- ма болни с pemphigus vulgaris, при които са се изявили странични ефекти от имunosупресивната терапия. Всички заболели са лекувани с кортикостероидни препарати(хидрокортизон, преднизолон, метилпреднизолон),като при някои от болните са прибавяни и имуран, циклофосфамид, дапсон. При 85% от болните, лекувани повече от една година са настъпили различни усложнения от кортикостероидната и имunosупресивна терапия. Най-честа е била артериалната хипертония при 32,6% от болните, последвана от стероиден тип на затлъстяване и facies lunata 25%, стероиден диабет и нарушен глюкозен толеранс 13,4%, бактериални инфекции(абсцес, пневмония, сепсис) 13,3%, проксимална миопатия 11,5%, тежка остеопороза с патологични фрактури 5,7%, тромбози и белодробна

7

емболия 3,8%. Сборът от процентите е по-голям от сто, защото при един болен се развиват повече от едно усложнения. За период между две и седем години от началото на терапията са починали 6 (11,5%) от болните. При четирима смъртта е настъпила от прогресираща сърдечно-съдова и дихателна недостатъчност, при един от белодробна тромбоемболия и при един от мозъчен инсулт.

Abstract

Pemphigus vulgaris is an autoimmune bullous dermatosis that affects between 0,1 to 0,5%000 of the population. The prognosis of the disease is determined by the severity of the side effects of corticosteroid therapy and compensation. The present study covered 52 patients with pemphigus vulgaris treated in the Clinic of Dermatology and Venereology, "Prof. P. Stoyanov" Medical University of Varna, during a 10-year period 1990-2000). There were 20 males aged between 28 and 86 years and 32 females aged between 17 and 77 years. Adverse effects of the corticosteroids in the patients with pemphigus vulgaris and their influence on the course of the disease were described. The combination with a cytostatic drug (cyclophosphamide or imuran) was found to be effective in reducing the total course and maintenance dosage of the corticosteroids in these patients.

Key words: *pemphigus vulgaris, corticosteoids, cytostatics, side effects, prognosis*

Pavlov, S., M. Slavova. Pemphigus vulgaris-epidemiology and clinical presentation. // *Годишен сборник (Научни трудове). ИМАБ, 9, 2003, № 1, 84-85. ISSN: 1310-7232*

Представен е клинико-епидемиологичният анализ на пациентите, боледуващи от пемфигус вулгарис, лекувани в Клиниката по Дерматология и венерология на МБАЛ „Св.Марина“-Варна за периода от 1990 до 2000г. През визирания период в клиниката са били лекувани общо 5 447 болни, от които 52 (0,95%) с пемфигус, като са пролежали 4,12% от леглодните. Жените са преобладавали сред заболяелите с 61,5% (17-77г.), срещу 38,4% (28-86г.) при мъжете. При 42,6% от болните заболяването, или рецидивът са започнали от кожата, при 36,5% от лигавиците, а 20,7% едновременно от лигавиците и кожата. В заболяемостта и при рецидивите се оформят два пика, през зимата, месеците декември, януари и февруари(вероятно поради активиране на вирусните инфекции) и през късната пролет и началото на лятото – май, юни , юли(засилено УВ-излъчване).

Alstract

PEMPHIGUS VULGARIS is an autoimmune blistering disease that affects 0,1 - 0,5 %0000 of general population. The advent of corticosteroids and immunosuppressant's basically alter its fatal prognosis, being the essential treatment nowadays. Different therapeutic modalities required strict evaluation of clinical effect, aiming a rapid disease remission, spearing severe side effects.

Key words: *pemphigus vulgaris, epidemiology, therapy*

Проведено е ретроспективно, клинико-статистическо проучване за 2 годишен период 2002-2003 г.в Кожна клиника на МБАЛ "Св.Анна", град Варна. Анализирани са клиничната манифестация и лабораторните показатели на 78 болни от двата пола (27 мъже и 51 жени) на възраст от 30 до 82 години (средна възраст $58,28 \pm 12,89$ год). Диагнозата еризипел е поставена въз основа на клинико-анамнестичните данни, които са общоприети за горепосоченото заболяване. Еризипелът съставлява 10,3% от приетите болни. При заболялите преваляра женския пол – съотношението мъже:жени е 1:2,65. Най-висока е заболеваемостта през пролетта и лятото – 52 (66,7%) от хоспитализираните. Най-често са засегнати долните крайници – при 63 (80,8%) от болните. Броят на пациентите с леки и тежки форми на заболяването е изравнен. Честотата на локалните усложнения е 17 (21,8%). Предиспозиращи фактори са открити при 50 (64%) от пациентите. При жените сигнификантно с по-висока честота се наблюдава рецидивиращ еризипел. Всички пациенти с първичен и рецидивиращ еризипел са лекувани парентерално с антибиотици. Профилактика на рецидивите е проведена при 33 (42%) от хоспитализираните.

Резултатите от проучването показват, че еризипелът е най честата пиодермия, довела до болнично лечение в Кожна клиника гр.Варна. При 60 (77%) от болните са диагностицирани различни предиспозиращи фактори. Установена е сигнификантно по-висока заболеваемост и честота на рецидивите при жените през пролетта и лятото.

Abstract

The aim of this retrospective statistical study was to analyse the clinical manifestation and laboratory evidence of erysipelas in consequently hospitalized patients in the Clinic of dermatology and Venereology, "Prof. Paraskev Stoyanov" Medical University of Varna for a two-year period (2002-2003). The study included a total of 78 patients with erysipelas (27 males, 51 females) aged between 30 and 82 years (mean age $58,28 \pm 12,89$ years). The diagnosis of erysipelas was based on generally accepted clinical and laboratory criteria. The prevalence of erysipelas was 10,3% of all hospitalized patients during this period. The disease predominated in females: male/female ratio was 1/2,65. The morbidity was higher in hot seasons- spring and summer and the lower limb was affected more often- in 63 patients (80,8%). The count of mild and severe forms was almost equal, and local complications were found in 17 patients (21,8%). Recurrent erysipelas affected more commonly females. All the patients with primary and recurrent erysipelas were treated with parenteral antibiotics. Benzathine penicillin G prophylaxis was performed in 33 patients (42%).

Key words: *erysipelas, epidemiology, clinical manifestations, laboratory diagnosis, treatment*

Slavova, M., St. Pavlov, I. Krasnaliev. Lichen ruber bullosus after Carbamazepine therapy. // *Годишен сборник (Научни трудове). ИМАБ*, 9, 2003, № 1, 80-81. ISSN: 1310-7232

Lichen ruber bullosus (LRB) е относително рядък клиничен вариант на Lichen ruber planus (LRP), който във всичките си кожни прояви е една от най-силно сърбящите дерматози. Описва се пациентка на 52г., която развива клинично проявен и хистопатологично верифициран LRB, последвал прием на Carbamazepine 200mg (2+1+2т.) по повод на гърчова симптоматика, еквивалентна на епилептични припадъци, след прекаран мозъчен инсулт. Пациентката е приемала и Atenolol от години, за контрол на артериалната хипертония до 180/110mmHg. След библиографска справка, се установи, че и двата медикамента, могат да провокират LRB. Антихипертензивният медикамент бе заменен с Tertensif, без това да доведе до обратно развитие на обривите и преминаване на сърбежа. Като провокиращ медикамент в този случай приехме Carbamazepine и започнахме лечение с Dexamethasone 0,5mg 3x2т. за 7 дни и 3x1т. за 7 дни, при което сърбежът и обривите претърпяха обратно развитие. В продължение на четири месеца, след прекратяване на кортикостероидната терапия, не бе наблюдаван рецидив на булозния лихен.

Abstract

We present the case of a 52-year old female patient, who developed bullous variant of lichen ruber, following a 5-month treatment with carbamazepine. The patient is treated with Atenolol for years. The role of drugs inducing lichenoid reactions is discussed.

Key words: *lichen ruber bullosus; carbamazepine; atenolol*

Pavlov, S., M. Slavova. Erosive lichen planus associated with mediastinal tumour. // *Годишен сборник (Научни трудове). ИМАБ*, 9, 2003, № 1, 82-83. ISSN: 1310-7232

Ерозивният вариант на lichen ruber planus (LRP) засяга оралната и по-рядко гениталната лигавица. В 1-4% рецидивиращите ерозии дават началото на спиноцелуларен карцином. Освен, че е необлигатна преканцероза, ерозивно-булозният лихен може да съпътства развитието на хормоно-продуциращи, или имунологично активни тумори.

Представя се мъж на 54г., със силно болезнени ерозивни промени по оралната лигавица, с двумесечна еволюция, последвани от сърбяща лихеноидна ерупция по трункуса и крайниците. Ерозиите по лигавицата на устата епителизираха след 7 дневна инжекционна терапия с Methylprednisolone по схема, от 80mg до 40mg. На тяхно място се оформиха типични за LRP седефено-бели мрежовидни ефлоресценции. Лихеноидният обрив по кожата и сърбежът почти не се повлияха от кортикостероидната терапия. При доза на Methylprednisolone 40mg епителизиралата орална лигавица повторно еродира. Лихеноидният обрив по кожата се трансформира във везикобулозен на еритемна основа, появиха се единични окръглени ерозии по glans penis.

Резистентността на кортикостероидна терапия, появата на нов тласък и трансформацията на обривите към везико-булозен вариант ни насочиха към медикаментозна индукция на дерматозата, или към наличието на висцерална неоплазма. Замяната на антихипертензивните медикаменти с такива от друга група и преминаването от орални антидиабетични препарати, приемани от пациента до този момент към инсулин не доведоха до очакваното обратно развитие на обрива. При проведения скрининг бе открит медиастинален тумор- малигнен тимом. По този повод пациентът е преведен в Клиниката по пулмология, където кожните промени генерализират с масивно свличане на епитела и разширяване на лигавичните ерозии. Тежкото общо състояние на пациента, генерализираните кожни и лигавични промени възпрепятстват оперативното лечение на неоплазмата. Въпреки повишаването на дозировката на Methylprednisolone до 120mg/24h и интензивната реанимираща терапия, пациентът екзитира около 3 месеца слез началото на кожното заболяване.

Abstract

We report the case of a 54-year-old patient who presented with widespread lichenoid eruption proceeded by erosive oral lesions for 2 months. Corticosteroid treatment was not effective despite high doses and the patient developed generalized bullous skin and mucosal lesions. Investigations revealed a mediastinal tumour –malignant thymoma. Severe decline in general health with extensive exfoliation of skin and mucosa prevented operation. Patient died 3 months after the onset of disease.

Key words: *erosive lichen, thymoma*

Георгиева, Ф., П. Друмева, Ст. Рачева, Ст. Павлов. Прогностична зависимост между серумните нива на пикочната киселина и развитието на тежките форми на псориазис. // Известия на съюза на учените - Варна. Серия "Медицина и екология", 9, 2003/2004, № 2/1, 43-44. ISSN: 1310-5833

В периода 2001-2002 г. бяха скринирани 43 пациента с псориазис вулгарис (31 мъже и 12 жени), без придружаващи заболявания. При 9 от тях (3,87%) бяха установени повишени серумни нива на пикочната киселина, като преобладаваха мъжете –7 (2,17%). Всичките пациенти бяха проследени в следващите две години. Установи се, че 3-ма (21%) от пациентите, с повишени стойности на пикочната киселина, бяха развили псориаиатичен артрит, като и тримата бяха мъже. При пациентите с нормални стойности на същата не бе наблюдавано развитие на артрит. Това дава основание да се приеме, че серумната пикочна киселина е прогностичен белег в посока на развитие на усложнението на псориазиса с артрит.

Abstract

Psoriasis vulgaris is one of most frequent chronic skin diseases worldwide. It affects young people and its treating is still a challenge for dermatologist. Severe forms of psoriasis-psoriatic arthritis and psoriatic erythroderma disturbed the patients and worsen their

quality of life. The prognostic meaning of some laboratory indexes could be used for psycho-social preparation to adapt the patients with severe forms of psoriasis.

Key words: *psoriasis vulgaris, psoriatic arthritis, uric acid*

Pavlov, S., M. Slavova. A case of secondary syphilis with condylomata lata location on the oral commissure. // *Journal of IMAB*, 10, 2004, № 1, 29-30. ISSN: 1312-773X

Широките кондилими са честа находка при вторичния рецидивен сифилис- до 35% от болните. Локализацията им в устния ъгъл е рядкост и представлява интерес както за дерматолози, така и за лекари от други специалности.

Авторите представят пациентка на 15г. с приемна диагноза Сифилис секундария рецидива, клинично и серологично потвърдена (RMT/c+/, VDRL /3+/, RW/+/, ТРНА/4+/.). Налице са ерозирали широки кондилими в областта на малките и големите срамни устни, от които са установени бледи спирохети при микроскопиране в тъмно поле. В левия устен ъгъл е налице розово-червена, окръглена папула с диаметър около 0,5 см, с вегетираща повърхност, на широка основа, плътна, неболезнена при палпация. При хистопатологичното изследване на биопсичен материал от папулата в устния ъгъл се установява изразена акантоза, с удължаване на епидермалните гребени и умерена спонгиоза в епидермиса. В дермата се описват съдова пролиферация и ендотелиоза на малките съдове, обилни дифузни, както и периваскуларни плазмощитарни инфилтрати, хистопатологични промени отговарящи на Condylomata lata.

Разнообразната локализация на обривите при вторичен сифилис, в т.ч. и на широките кондилими представляват диагностичен проблем за лекари от различни специалности: гинеколози, хирурзи, оториноларинголози, онколози, стоматолози и др. При екстрагенитална локализация широките кондилими могат да бъдат пропуснати, или погрешно диагностицирани, особено когато са единствената клинична проява на заболяването. Описаният случай на широки кондилими в устния ъгъл на 15г. момиче представлява интерес, във връзка с възможните грешки, допускани при диагностицирането на разнообразните клинични прояви на вторичния сифилис.

Abstract

Condylomata lata are frequently observed in patients with secondary recurrent syphilis - up to 35% of cases. Their location on the oral commissure is a relatively rare finding, that comprises a matter of interest both for dermatologist and non-dermatologist specialists. The extra genital locations of condylomata lata can easily be omitted or misdiagnosed, especially in cases when other skin manifestations are absent. The presented case of condylomata lata located on the oral commissure confirms the necessity of syphilis manifestation being well recognized both by dermatologist and non-dermatologists. The correct clinical thinking reduces the risk of iatrogenic syphilis and provides an early diagnosis and adequate treatment and excludes epidemiologic spreading of infection.

Key words: *syphilis, condylomata lata*

Pavlov, S., M. Slavova. Antibiotic therapy and prophylaxy of patients with Erysipelas. // *Journal of IMAB*, 10, 2004, № 1, 31-33. ISSN: 1312-773X

Еризипелът е най-честата пиодермия, довела до болнично лечение в дерматологичните клиники на страната, с нарастващ дял на хоспитализираните от 2,18 до 6,48% за 20г. период. Инфекцията е лимфогенна, дермохиподермална и рутинните методи за изолиране на стрептококите са недостатъчно чувствителни, едва 5÷25% от културите са позитивни. Антибиотичната терапия се назначава емпирично според клиничния отговор и установената за региона чувствителност на стрептококите. Редица предразполагащи фактори водят до чести рецидиви при 30 до 60% от заболялите, въпреки профилактиката с депо-пеницилинов препарат.

Abstract

78 patients with Erysipelas, treated in the Varna clinic of dermatology are evaluated regarding their clinical manifestation and treatment modalities. The duration of therapeutic courses varies between 3 to 33 days (med. 12, 7 days). All patients received parenteral antibiotic therapy in a regimen depending on location and severity of infection and number of recurrences. The mild and moderate cases are treated with penicillin and cephalosporines- I and II generation. Severe and complicated erysipelas cases are managed with III generation cephalosporines. Penicillin with depo action is applied as a prophylaxy in 33 (42%) patients. Predisposing causes for recurrence of infection are reported as follows:

- tinea pedis - 32%
- lymphostasis and edema - 23%
- obesitas - 19,2%
- diabetes - 22%
- trauma - 16,7%
- palmo - plantar psoriasis-7,7%

Key words: *erysipelas, therapy*

Томов, Ш., Г. Томов, **С. Павлов**, С. Рачева, А. Йорданова. Morbus Hailey – Hailey (Описание на случай). // *Дерматология и венерология*, 43, 2004, № 4, 41-44. ISSN: 0417-0792

Болестта на Hailey – Hailey, или Pemphigus chronicus benignus familiaris е автозомно-доминантно унаследявана дерматоза. Описана е от братята Hugh Hailey и Howard Hailey през 1939 г. В 70% от случаите има фамилен характер. Патологичният ген АТР2С1 е локализиран в хромозома 3q21-24. Като правило заболяването се появява през 3 – 4-то десетилетие. Различават се два типа: тип Gougerot (1933 г.) - среща се по-рядко, появява се с раждането, обхваща цялото

тяло и тип Hailey- Hailey (1939г.) – у подрастващи и възрастни с локализация по гънките.

Описваме И.Д.А., мъж на 50 години, охранител от гр. Варна, с 23 годишна давност на болестта. Споделя за периодично „зачервяване и разраняване“ на кожата под мишниците, придружено със значителен дискомфорт, сърбеж и болка. Майка му е имала същото заболяване. Обривът е локализиран в двете аксиларни ямки и се представя от симетрични еритемни плаки, с множество мацерирани, болезнени фисури, а по периферията - везикули и крусти. Хистологично изследване № 2574/ 2005 г. – картина, характерна за Morbus Hailey – Hailey.

Summary

We present a patient with pathologic changes involving both axillary folds. Erythematous macerated plaques are found with multiple painful fissures and vesicles and crusts on its periphery. Several satellite vesicles and pustules are observed out of the main lesions. On the right side of the neck, the anterior abdominal wall and left inguinal area- single vesicles and squamo-crust. Postlesional hyperpigmentations are found on the back lumbal area and inguinal folds. The diagnosis Morbus Hailey-Hailey is confirmed by biopsy and direct immunofluorescence. A family history is presented; the mother of the patient has the same disease.

Key words: *Morbus Hailey-Hailey, pemphigus chronicus benignus familiaris*

Racheva, St., **St. Pavlov.** Necrobiosis Lipoidica Diabeticorum (Case report). // *Scripta Scientifica Medica*, 37, 2005, № 2, 97-99. ISSN: 0582-3250

Честотата на necrobiosis lipoidica сред диабетиците е около 0,3% , три пъти по-често са засегнати жените. Кожните лезии са обичайно претибиално разположени, малко на брой и с характерен вид. Представен е случай на мултифокусен necrobiosis lipoidica diabeticorum при 57-годишна жена с новооткрит Diabetes mellitus. В нашия случай necrobiosis lipoidica предхожда появата на диабета. Това се описва само в 15% от случаите, докато по-голям брой от болните с necrobiosis lipoidica /60%/ развиват заболяването на фона на вече изявен диабет, и в 25% от болните двете заболявания се проявяват едновременно. Описаният случай напомня, че кожните прояви на diabetes mellitus са извънредно разнообразни и в същото време ценни за навременното му диагностициране. От една страна те представляват самостоятелни дерматози, а от друга – при появата им може да се мисли за съществуването на диабет.

Abstract

A case of multifocal necrobiosis lipoidica diabeticorum in a 57 years old female patient is present. A woman with medical history of red, elevated patches over the right leg skin, that dated several years back was admitted. The clinical picture of necrobiosis lipoidica diabeticorum was observed, the oldest lesion being ulcerated. Examination found diabetes

in the patient, the histologic result confirming the diabetic type of necrobiosis. The case is discussed regard to less commonly appearance of multifocal skin lesion.

Key words: *necrobiosis lipoidica diabetorum, necrobiosis lipoidica non diabetorum*

Racheva, St., Zh. Dimitrova, St. Pavlov, Zl. Kolev. A Case of Cervicofacial Actinomycosis. // *Journal of IMAB*, 12, 2006, № 1, 11-13. ISSN: 1312-773X

Актиномикозата у човека е рядко срещано в Европа заболяване. Представя се като хронична, супуративна, грануломатозна инфекция, първоначално причинена от *Actinomyces israelii* (намиращ се като нормална микрофлора в устната кухина) и зависима от асоциативна бактериална флора. Най-често срещаната форма на актиномикоза у човека е цервикофациалната, следвана от торакална, абдоминална и др. Бавното развитие на заболяването, плътните туморовидни формации, които образува и гнойно-възпалителните абсцеси и фистули обичайно затрудняват диагностицирането на актиномикозата и водят към други първоначални диагнози (тумори, флегмони и др.).

Представен е случай на Actinomycosis, цервикофациална форма при болен на 59 години, при който появилата се туморна формация в областта на лицето показва тенденция към бавно нарастване. Първоначално заболяването е било диагностицирано, като „плоскоклетъчен папилом“ в областта на дясната страна на венца и твърдото небце, засягащ и кожата на зигоматичната област вторично с образуване на фистули. Биопсичното изследване не демонстрира специфична находка, допринасяща за диагностицирането на актиномикозата. Приема се, че диагностично информативни са най-вече друзите, които могат да бъдат открити при промивка на фистулите, при директно бактериоскопично изследване на ексудата. Подобни друзи са установени при микроскопското изследване.

Abstract

The Actinomycosis in humans is rarely observed in Europe. It is presented as a chronic, suppurative, granulomatous infection, originally caused by *Actinomyces israelii* (found as normal microflora in the mouth cavity) and dependent on the associative bacterial flora. The most frequent form of Actinomycosis in humans is the Cervicofacial, followed by the thoracic, abdominal etc. The slow development of the infection, the thick tumour like nodules which it forms and the abscesses and fistulas usually hinder the diagnosis of the Actinomycosis and lead to other initial diagnoses - tumours, phlegmons, etc. This is a case of Cervicofacial Actinomycosis in a 59-year-old patient, with a tumour-like nodule in the facial area tends to grow slowly. Originally the nodule was diagnosed as a planocellular papillomatous on the right side of the gums and the hard palate, affecting the skin of the zygomatic area secondarily with formation of fistulas.

Key words: *Actinomycosis, cervicofacial*

Racheva, S., St. Pavlov, P. Drumeva. Iatrogenically induced Sarcoma Kaposi in a patient with Pemphigus vulgaris. // *Journal of IMAB*, 12, 2006, № 3, 20-23. ISSN: 1312-773X

Известно е, че Sarcoma Kaposi е съдова неоплазма, описана за първи път през 1872 от Kaposi, като мултиплен доброкачествен, пигментен сарком. В последствие Piette разграничава класически тип на Kaposi Sarcoma (KS), Африкански тип KS, Африкански аденопатичен тип KS, KS при болни от СПИН, KS при болни с имunosупресия, резултат от лимфопролиферативни заболявания, или от кортикостероидна и химиотерапия.

Описва се болен на 68г., с диагноза Pemphigus vulgaris (ангажиращ оралната мукоза), който е подложен на продължителна кортикостероидна терапия, с първоначална доза от 120 mg /24h Methylprednisolone i.m, редуцирана през 10 дневен интервал до 16 mg. Около една година по-късно, на фона на поддържаща терапия от 16 mg Methylprednisolone по горните и долните крайници се появяват синьо-кафеникави възелчета, които се трансформират в кафеникави петна. Хистопатологичното изследване на биопсичен материал от нодуларна лезия на ръката демонстрира промени, характерни за KS.

Abstract

This is a case of iatrogenically induced Sarkoma Kaposi in a 68-year-old patient suffering from Pemphigus vulgaris. The Pemphigus in question is mucous, localized in the mouth cavity, and two years old. In the course of treatment with parenterally applied corticosteroid products was observed the appearance and dynamic spread of numerous tumour-like formations of Kaposi Sarcoma type on the limbs, torso and face. The appearance of Kaposi sarcoma as a result of the continuous immunosuppressive therapy with corticosteroids and cytostatics is discussed.

Key Words: *iatrogenic, Kaposi's sarcoma*

Pavlov, St., V. Gerov, S. Racheva, M. Slavova. Skin sing of a patient with T-cell NHL. // *Journal of IMAB*, 12, 2006, № 1, 8-10. ISSN: 1312-773X

Анапластичните CD30+ Т-клетъчни НХЛ съставляват 3% от НХЛ при възрастни и 10-30% от детските лимфоми. Протичат с нодално и екстранодално засягане на кожата 21%, костен мозък 30%, съед.тъкан 17%, бял дроб 11%, ч.дроб 7%, рядко гастроинтестинален тракт и ЦНС. Асоциирани са с хромозомна транслокация t (2;5)(p23;q35), която дефинира продукцията на ALK (anaplastic large cell lymphoma protein). Различават се ALK негативен и позитивен вариант, като последният е с по-добра прогноза и е по-чест при деца.

Описваме пациент К.Р.К 50г., който от м.януари 2006г. е с видимо увеличени и неболезнени шийни и аксиларни лимфни възли, а през м.февруари по тялото се появили множество неболезнени червени възли. Оплаквал се е от фебрилитет, до 38°C и е развил консумативен синдром, бкг.за два месеца. Диагнозата периферен Т-клетъчен Нехочкинов лимфом, с преход към анапластичен се постави въз основа на клинично-морфологичната и имунохистохимична находка (биопс. от аксиларен л.в.,

данни за периферен Т-клетъчен НХЛ- позитивират се Т-Ly (CD3) като значителна част са CD30+ маркер за анаплазия).

Abstract

T-cell non-Hodgkin lymphomas (NHLs) are uncommon malignances that represent approximately 12% of all lymphomas. The most common extranodal sites for NHL are the gastrointestinal tract and nasopharynx; other common sites include skin, brain, bone, thyroid, breast, lung, and testis. We presented 50-year male patient with peripheral CD30+Tcell NHL with skin and liver involvement. The diagnosis was made on the base of clinicopathologic and immune phenotype examination. When the treatment was conducted, the patient responds to systemic chemotherapy with resolving of skin nodules and liver infiltrates. Our case elucidates that even in secondary cutaneous lymphomas, skin manifestations may be the first sign of systemic disease, and a diagnosis may be achieved on examination of specimens of a cutaneous lesion.

Key words: *T-cell non-Hodgkin lymphomas, skin nodules*

Racheva, S., St. Pavlov, I. Kranaliev. A case of swimming pool granuloma. // *Journal of IMAB*, 14, 2008, № 1, 6-8. ISSN: 1312-773X

Описва се болен на 50г., с доказана атипична микобактериална инфекция и с развита грануломатозна клинична картина, локализирана по дисталната част на ръката. Заболяването започва няколко седмици след контакт на кожата с аквариумна вода и открита травма на кожата. Развиват се няколко нодуларни, пурпурно червени лезии, които се разширяват и образуват компактна маса с размери около 3 см.. Заболяването е диагностицирано погрешно и е лекувано многократно безуспешно в продължение на шест години. Диагнозата бе поставена чрез хистологично изследване. Лечението бе проведено първоначално с Vibramycin, с недостатъчно добър ефект. Продължено бе с Claritromycin и след общо 90-дневна терапия доведе до пълно изчезване на нодуларните лезии на кожата.

Abstract

The described case is of patient with proven atypical mycobacterial infection, which developed granulomatous clinical picture, localized on the distal upper limb. The infection started several weeks after skin contact with aquarium water and a skin cut. Several nodular, purple reddish lesions developed, which spread and formed a compact mass of about 3 cm. Wrongly diagnosed, the patient was subjected to numerous unsuccessful treatments for six years. The patient was diagnosed after a histological test. The treatment started initially with Vibramycin, which was not effective enough. Then the therapy continued with Claritromycin and after a 90-day therapy led to the complete disappearance of the nodular lesions on the skin.

Key words: *Swimming pool granuloma, Mycobacterium marinum infection, Atypical mycobacterial skin infection, treatment*

Павлов, Ст., Ст. Рачева, К. Николов. Случай на булозен пемфигоид съчетан с тиреодит на Хашимото и витилиго. // *Дерматология и венерология*, 47, 2008, suppl. 1, 47-48. ISSN: 0417-0792

Авторите описват 71-годишна пациентка. Кожните промени датират от 6 месеца, когато по предната повърхност на подбедриците и бедрата се появяват червени петна, които избледняват в центъра и нарастват периферно. От четири месеца по ръбовете на така оформените лезии се появили множество малки мехурчета, изпълнени с белезникава течност. Клиничната, хистологичната и имунофлуоресцентната находка отговарят на булозен пемфигоид. През 2004 г. при пациентката е била диагностицирана дифузна струма и тиреодит на Хашимото. От 10 години е с прояви на витилиго предимно в областта на акрите и генитофемуралните гънки. Комбинацията от най-малко 3 автоимунни заболявания при един и същи пациент се определя като множествен автоимунен синдром (MAC).

Abstract

Bullous pemphigoid is the most common autoimmune bullous disease. The combination of bullous pemphigoid with other autoimmune bullous diseases (lupus erythematosus, primary biliary cirrhosis, alopecia areata) has been described in the literature but there is no precise data on the frequency of these combinations. It has been found that about 25% of patients with autoimmune disease tend to develop one more. In 2007, an area was found in chromosome 17 called NALP1, which is probably responsible for the genetic predisposition to autoimmune diseases. In the present case, the authors describe a 71-year-old female patient with a combination of bullous pemphigoid, vitiligo and thyrotoxicosis. A similar combination of three autoimmune diseases in the same patient can be defined as multiple autoimmune syndrome - MAS.

Key words: *Bullous pemphigoid, vitiligo, thyrotoxicosis*

Рачева, Ст., М. Генчева, Ст. Павлов. Атипични микобактериални инфекции. // *MEDINFO*, 13, 2013, № 10, 28-31. ISSN: 1313-2466

Обзор, описващ проявите на инфекции, причинени от атипични микобактерии. Атипичните микобактериални инфекции (АМИ) не са често срещани у нас. Причиняват се от голяма група атипични (нетуберкулозни) микобактерии, разграничими културелно, не микроскопски. Атипичните микобактерии (АМ) днес са прецизно класифицирани, известни са от дълго време и се приемат като сериозен проблем във връзка с първите случаи на АМИ при HIV-позитивни. Сред причинителите на такива инфекции е и *Micobacterium marinum*, предизвикващ т.н. *Swimming pool granuloma*, „fish-tank” *granuloma*. Заболяването е рядко срещано (Hausser M. 1985), 0.27 случая на 100 000 души. В специализираната литература са описани 150 случая. В българската дерматологична литература също са описани случаи на *Swimming pool granuloma*, един от които с участието на д-р Павлов в Клиниката по дерматология – МУ – гр. Варна.

Abstract

The authors share their experience in the diagnosis and treatment of infections caused by atypical mycobacteria. Atypical mycobacterial infections (AMI) are not common in Bulgaria. They are caused by a large group of atypical (non-tuberculous) mycobacteria, recognizable in culture rather than microscopic preparations. Atypical mycobacteria (AM) today are precisely classified, known for a long time, and are seen as a serious problem with the first cases of AMI in HIV-positive. Among the causative agents of such infections is *Mycobacterium marinum*, causing so-called Swimming pool granuloma, "fish-tank" granuloma. The disease is rare (Hausser M. 1985), 0.27 cases per 100,000 people. In the specialized literature, 150 cases were described.

Key words: *Micobacterium marinum*, *Swimming pool granuloma*

Димитрова, Ж., Ст. Рачева, Ст. Павлов, Е. Ковачев. Генитални папиломавирусни инфекции. // *MEDINFO*, 15, 2015, № 10, 46-50. ISSN: 1313-2466

Обзорна статия, върху епидемиологията, диагностиката, лечението и профилактиката на HPV-инфекциите. Значимостта на гениталните папиломавирусни инфекции се определя от тяхната честота и високият им онкогенен потенциал. Откритите над 100 папилома вируси предизвикват многообразни от клинични находки. Онкогенните типове папилома вируси се свързват както с аногенитални карциноми, така и с ларингеални, орални и някои видове белодробни карциноми. Съвременните виждания са, че около 80% от случаите на папиломавирусни инфекции се самоизлекуват в рамките на две години, но пациентите с имуносупресия, както и тези с персистираща инфекция са значително терапевтично предизвикателство. Освен локалните и хирургични лечебни средства в момента в света се прилагат и ваксини срещу някои типове папилома вируси, които дават обещаващи резултати за надеждна профилактика на тези инфекции.

Abstract

Review article on the epidemiology, diagnosis, treatment and prevention of HPV infections. The significance of genital papillomavirus infections is determined by their frequency and high oncogenic potential. Over 100 papilloma viruses have been found to cause a variety of clinical findings. Oncogenic types of papilloma virus are associated with both anogenital carcinomas and laryngeal, oral and some types of lung carcinomas. Contemporary, it is understood that about 80% of cases of papillomavirus infections pass without treatment within two years, but patients with immunosuppression as well as those with persistent infection are a significant therapeutic challenge. In addition to topical and surgical treatments, vaccines against certain types of papilloma viruses are now available worldwide, providing promising results for reliable prevention of these infections.

Key words: *HPV*, *immunosuppression*, *papillomavirus infections*

Павлов, Ст. Онихомикози – предразполагащи фактори и придружаващи заболявания.
– *Medicart. Алергология и Дерматология*, 2016, № 6, 34-38. ISSN 1312-9384

Обзорна статия, описваща онихомикозите, като често срещани и трудни за лечение гъбичкови инфекции на ноктите, които напредват постепенно и водят до разрушаване на нокътната плочка и нокътното легло. Развитието им се улеснява от редица фактори, като възраст, пол, професионална среда, микоза на ходилата, прием на имunosупресори, а заболявания като захарен диабет, безитас, псориазис, периферна съдова недостатъчност придружават онихомикозите. Обикновено хората ги възприемат като козметичен дефект, но на практика представляват своеобразно депо за разпространение на инфекцията по кожата, както и за пренасянето и в различни географски райони.

Abstract

A review article describing onychomycoses as a common and difficult to treat fungal infections of the nails that progress gradually and lead to the destruction of the nail plate and the nail bed. Their development is facilitated by a number of factors such as age, gender, professional environment, fungal diseases on the feet, intake of immune suppressants, and diseases such as diabetes mellitus, obesity, psoriasis, peripheral vascular insufficiency that develop along with onychomycosis. Usually people perceive them as a cosmetic defect, but in practice they are a depot for the spread of skin infection as well as for transporting it in different geographic areas. It is assumed that the features of the modern social environment, such as urbanization, the active part of the day in enclosed spaces, as well as the migration of large population groups, contribute to the spread of mycotic diseases of the feet and nails.

Pavlov, S., D. Nikiforova, S. Georgieva, P. Kolova-Peneva. Extragenital bullous and hemorrhagic Lichen sclerosus in a 58-year-old woman - A case report. // *Clinical Case Reports and Reviews*, 3, 2017, № 4. ISSN: 2059-0393 doi: 10.15761/CCRR.1000331

Lichen sclerosus е рядко срещано възпалително заболяване, описано е от Hallopeau в 1887, а хистопатологично е дефиниран от Darier, 1892г. Характеризира се с атрофични бели папули, или плаки, най-често разположени в аногениталната област. Появата на мехури върху атрофичните плаки е рядко наблюдавана, предимно при екстрагенитален LS.

Описваме жена на 58г. с пет годишна еволюция на рядък булозно-хеморагичен вариант на Lichen sclerosus, разпространен по трункуса и крайниците, който е верифициран след хистопатологично изследване. Заболяването протича с появата на хеморагични були върху склероатрофичните плаки. Пациентката е третирана локално върху плаките с Clobetasol propionate 0,05% крем, а върху ерозиите получени след разкъсването на булите е прилаган Solutio Povidone-iodine 10% с антисептично действие. Представеният случай описва рядък вариант на Lichen sclerosus, повлиян благоприятно от локална терапия с кортикостероиди и антисептици.

Abstract

Lichen sclerosus is a rare inflammatory disease, described by Hallopeau in 1887, and is histopathologically defined by Darier, 1892. It is characterized by atrophic white papules or plaques most commonly found in the anogenital area. The appearance of blisters on atrophic plaques is rarely observed, especially in extragenital LS. We describe a woman aged 58 years with a five-year evolution of a rare bullous-haemorrhagic variant of Lichen sclerosus, spread on the trunk and the limbs, which is verified by histopathological examination. The disease occurs with the appearance of haemorrhagic blisters on sclero-atrophic plaques. The patient was topically treated with Clobetasol propionate 0.05% cream, and 10% Solutio Povidone-iodine 10% with antiseptic action was applied to erosions obtained after blister's rupture. The authors describe a rare variant of Lichen sclerosus, treated locally with corticosteroids and antiseptics with good therapeutic results.

Key words: *Lichen sclerosus, bullous lichen*

Pavlov, S. Predisposing Factors of the Psoriatic Disease. // *British Journal of Medical and Health Research*, 4, 2017, № 9. ISSN: 2394-2967 <http://www.bjmhr.com/>

Обзорна статия, върху актуалните аспекти на етиопатогенезата и терапевтичните направления в лечението на псориазиса. Обзорът описва псориазисната болест като хронично-рецидивиращо, имуномедирано, възпалително заболяване, което засяга средно между 1-3% от популацията. Аргументира се наложеното схващане, че освен кожата псориазисът засяга и редица други органи и системи. В хода на проучванията върху създаването на все по специфични и ефективни биологични средства, се стига и до детайлното изясняването на процесите, водещи до появата псориазисната болест на субклетъчно ниво.

Abstract

The psoriasis is a chronic inflammatory immune-mediated, proliferative skin disease, that can involve the skin, nails and joints, affecting 1 to 3% of the population. The triggering factors (local trauma, drugs, infectious, psycho emotional stress, smoking), that may provoke psoriatic disease are an object of systemic and thorough studies and also include the family predisposition and immune mechanisms of the inflammatory process, leading to development of psoriatic plaques. The essential role is possessed by the genetic predisposition, followed by the immune disturbances, that can trigger a chronic inflammation, damaging the skin and joints. The final steps leading to psoriatic disease are the disturbed proliferation and differentiation of the keratinocytes. The antimicrobial peptides are acting like mediators of inflammation process. Their role is also to attract immune cells, in order to produce active cytokines. The antimicrobial peptide cathelicidin LL-37 is capable to connect the derived DNAs and RNAs in the cytosol from the damaged epithelial cells and to present them to the dendritic cells, triggering the inflammatory chain, therefore cathelicidin is a subject of further studies, aimed to found a factor, that consolidate all other triggers of the disease.

Key words: *psoriasis, cathelicidin, triggering factors*

Pavlov, St., I. Irina, D. Gerova. Vitamin D status in patients with psoriasis. – *Scripta Scientifica Medica*, 48, 2016, № 1, 50-54. ISSN: 0582-3250

Изследвано е серумното ниво на витамин Д при 50 мъже на средна възраст 56,59 (std. deviation 13,62) и 42 жени на средна възраст 54,12 г., (std. deviation 12,11) с клинично и хистопатологично верифициран псориазис. Серумните нива на вит. Д бяха установени с имунофлуоресцентен тест (ADVIA Centaur Vitamin D Total, Siemens). Намерената средна стойност на вит. Д при изследваните пациенти -12,07 ng/ml (30,18 nmol/ml) е в рамките на долната граница на вит.Д инсуфициенцията. Установи се корелация между тежестта на заболяването в момента на хоспитализация и нивото на вит. Д- дефицит/инсуфициенция. Приема си, че имунорегулаторният ефект на вит.Д е резултат от взаимодействията му с регулаторните имунни клетки, включително макрофаги и лимфоцити. При тези взаимодействия се подтиква продукцията на IL-17, IL-23 и TNF. В противовес се засилва експресията на IL-4 и IL-10. Следователно дефицитът на вит. Д би довел до потенциране на имунологичната дисфункция. Вит. Д аналозите (калципотриол), самостоятелно, или в комбинация с локални кортикостероиди, са се наложили като стандартна локална терапия при псориазис.

Abstract

Introduction: Vitamin D may act as immune modulator in psoriasis and be related with disease characteristics. Our study aimed to evaluate the vitamin D status in patients admitted for diagnostics or exacerbation of psoriasis.

Material and methods: 92 patients (50 male, 42 female, mean age 55 years) were included in analysis. Disease severity was assessed by Psoriasis Area and Severity Index (PASI). Type of disease was classified according to age at presentation as early (up to 40 years) and late (above 40 years). Serum levels of 5-hydroxyvitamin D, 25(OH)D, were tested with immune fluorescent method (ADVIA Centaur Vitamin D Total, Siemens).

Results: The mean level of 25(OH)D in psoriatic patients was 12.07 ng/ml (30.18 nmol/l), found at low limit of insufficiency; related 95% CI range was 10.55 – 13.60 ng/ml (26.38 – 33.99 nmol/l). A total of 45 of 92 patients (48.9%) had vitamin D insufficiency (defined as 25 (OH) D level of 10 to 30 ng/ml), 44 patients (47.82%) had deficiency (< 10 ng/ml) and only in 3 patients 25(OH)D was assessed at level of sufficiency. Vitamin D level correlate with PASI ($r=-0.508$), but does not correlate with C-reactive protein. No significant difference in vitamin D status was observed in patients with obesity and early type I psoriasis.

Conclusion: High prevalence (47.83%) of vitamin D deficiency in patients with moderate and severe psoriasis suspects the role of vitamin D in pathogenesis of disease exacerbation. Vitamin D therapeutic supplementation needs to be clarified by further studies.

Key words: *psoriasis; vitamin D; vitamin D deficiency*

Pavlov, S., I. Ivanova, D. Gerova, T. Chervenkov, S. Balev. Serum level of the human antimicrobial cathelicidin (hCAP18/LL-37) in patients with psoriasis vulgaris. – *Scripta Scientifica Medica*, 48, 2016, № 2, 37-44. ISSN: 0582-3250

Проучването има за цел, да определи серумните нива на 25(OH)D и hCAP18/LL-37 при болни със средно тежка и тежка форма на псориазис вулгарис. Изследвани са 79 болни с псориазис: 43 мъже и 36 жени на средна възраст 57 години (от 19 до 77 години), 33 пациента са с умерено тежък псориазис ($PASI > 10, \leq 30$), 41.78%; 46 пациента са с тежък псориазис ($PASI > 30$), 58.22%. Не установи значима свързаност между изчисления LL-37 и основните характеристики на пациентите: WC (Spearman $r=0.07$); BMI ($r=0.06$); CRP ($r=0.10$); PASI ($r=-0.16, p=0.15$). Въпреки, че установяваме тенденция за обратна зависимост между LL-37 нивата и тежестта на псориазиса, тя не е статистически значима. Отделно се разгледа връзката между нивото на LL-37 с 25(OH)D и с PASI в подгрупата пациенти с дефицит на витамин Д ($n=39$). Установи се значима корелация между равнищата на LL-37 и 25(OH)D – $r=0.38, p=0.017$ и обратна зависимост между LL-37 нивото и индекса PASI – $r=-0.30, p=0.06$.

Abstract

Introduction: Psoriasis is a chronic immune-mediated inflammatory disease. Human cathelicidin (hCAP18/LL37) has been elucidated recently as a modulator of inflammation in the affected skin. Vitamin D may induce expression of this antimicrobial peptide. Our trial aimed to study the circulating level of hCAP18/LL-37 and to explore its relationship with the severity of psoriasis.

Material and Methods: 79 patients with moderate to severe psoriasis ($PASI > 10$) were included in a retrospective analysis. Stored serum samples were used for assessment of 25-hydroxyvitamin D - 25(OH)D and to measure the circulating human cathelicidin (LL-37).

Results: In a study group of 79 patients we assessed mean level of 25(OH)D of 30.25 nmol/l (95% CI 25.87 – 34.62 nmol/l). Mean circulating cathelicidin was 27.17 ng/ml (95% CI 21.52 – 32.83 ng/ml). Only 8.9% of patients had LL-37 level > 54 ng/ml. Although circulating LL-37 was lower in severe psoriasis than in moderate psoriasis (24.33 ng/ml vs. 31.14 ng/ml), the variation is nonsignificant. We further evaluated the association of LL-37 with both PASI score and 25(OH)D concentration in the subgroup of patients with vitamin D deficiency ($n=39$). It was interesting to find a significant correlation between the level of LL-37 and 25(OH)D ($r=0.38, p=0.017$) and inverse association between the level of LL-37 and PASI ($r=-0.30, p=0.06$).

Conclusion: In this pilot trial we assessed low serum levels of cathelicidin antimicrobial peptide in the patients with psoriasis. LL-37 may be discussed as related to PASI and 25(OH)D in a subgroup of psoriatic patients with vitamin D deficiency.

Key words: psoriasis; vitamin D deficiency; cathelicidin antimicrobial peptide

Pavlov. St., I. Ivanova, D. Gerova. Markers of inflammation in patients with psoriasis vulgaris and psoriatic arthritis. – *Scripta Scientifica Medica*, 48, 2016, № 3, 39-43.
ISSN: 0582-3250

Целта на проучването е да се установят и анализират връзките между вит.Д статуса на болните от псориазис и клиничните и лабораторни инфламаторни прояви на заболяването. В проучването са включени 113 болни, лекувани в кожно отделение МБАЛ „Св.Марина“-Варна през периода 01.03.2012-01.03.2015 г., с клинично манифестиран и хистологично верифициран псориазис вулгарис, от които 66 мъже и 47 жени, на средна възраст 55.14 години, при стандартно отклонение от 13.25, (мин 19, макс 81 години). От общо 113 включени в проучването пациенти със средно тежки и тежки форми на псориазис, при 40 (35%) се диагностицираха прояви на псориаичен артрит, отговарящ на CASPAR критериите. В нашето проучване установихме, че пациентите с псориаичен артрит имат сигнификантно по-висок CRP: 31.77 ± 30.61 , спрямо болните от псориазис без артрит 4.13 ± 4.19 , $p < 0.0001$.

Abstract

Introduction: The pathogenesis of psoriasis is complex. Genetic factors have a basic role, followed by immunological disturbances, which have been found to provoke a chronic inflammatory process affecting the skin and joints. The study aimed to establish and analyze the relationship between the inflammatory manifestations and vitamin D status in the patients with psoriasis.

Patients and methods: We investigated 113 patients with moderate or severe psoriasis, divided in two groups for analysis: presence of psoriasis without psoriatic arthritis ($n=73$) and with psoriatic arthritis ($n=40$). Clinical data for inflammation were assessed by Psoriasis Area and Severity Index (PASI). At hospital admission samples were collected for C-reactive protein (CRP) and blood count, as well as for 25-hydroxyvitamin D, 25(OH)D. The serum levels of 25(OH)D were tested with immune fluorescent method in 92 patients.

Results: The patients with psoriatic arthritis compared to psoriatic patients without arthritis had higher C-reactive protein (31.77 ± 30.61 mg/l vs. 4.13 ± 4.19 mg/l, $p < 0.0001$) and PASI (35.20 ± 11.31 vs. 28.82 ± 12.51 , $p=0.012$) but lower 25(OH)D (10.66 ± 8.73 ng/ml vs. 12.98 ± 6.23 ng/ml, $p=0.004$). The significant correlation was found between the level of CRP and 25(OH)D, $r = -0.2631$ ($p=0.012$) and CRP and PASI, $r=0.1993$ ($p=0.036$).

Conclusion: The serum level of CRP and 25(OH)D, the vitamin D deficiency respectively, could be accepted as markers for worse health condition according to the clinical manifestations of psoriasis, as well as the comorbid diseases.

Key words: *psoriasis; psoriatic arthritis; inflammatory markers; vitamin D deficiency*